

hverdagen, for det er jo også i deres interesse. Langt, langt de fleste udlændinge i Danmark fungerer jo i det danske samfund og gør en stor indsats sammen med os andre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 20

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg hørte, at statsministeren i går aftes, efter at resultatet af kommunevalget var fremkommet, udtalte, at han opfattede det som et telefonopkald fra vælgerne. Det må være vælgerne dom over Socialdemokratiet med hensyn til udlændingepolitikken, statsministeren tænkte på.

I sit første svar til Venstres formand, hr. Uffe Ellemann-Jensen, omtalte statsministeren de initiativer, som regeringen havde påtænkt, og som blev nævnt i statsministerens åbningstale som f.eks. integration, tvangsfordeling i kommunerne osv., og jeg vil godt spørge statsministeren: Har statsministeren efter den udtalelse i går, og efter at statsministeren har fået et telefonopkald fra vælgerne, i løbet af aftenen eller natten eller her i løbet af formiddagen påtænkt yderligere initiativer med stramninger af udlændingelovgivningen, f.eks. hjemsendelse til områder, hvor der er opnået fred, og vel at mærke uden de bestikelsesaftaler, som vi har hørt omtalt her i dag?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Når vi nu er i gang med at bede hinanden om tjenester, ville jeg være umådelig glad, hvis fru Pia Kjærsgaard en skønne dag ville fortælle om realiteterne i udlændingepolitikken i Danmark. Der hviler et stort ansvar på os alle, når det gælder om at give danskerne det reelle billede af, hvordan det arbejde foregår.

Jeg blev spurgt, hvad jeg mente med telefonopkaldet? Jeg mente i virkeligheden, at det telefonopkald var en påmindelse til os alle – og måske især til Venstre og De Konservative – om, at de, der prøver at appellere til de stemninger, som fru Pia Kjærsgaard med lidt held har kunnet gøre, kommer galt af sted. Det så vi ved kommunevalget for Venstres vedkommende, og det tror jeg vi vil se i fremtiden.

Derfor er svaret til fru Pia Kjærsgaard, at fru Pia Kjærsgaard må da vide, at flygtningekonventioner og andre internationale aftaler altså ikke tillader os bare at sende mennesker hjem,

hvis der ikke er fredelige forhold, så de kan overleve, og de internationale aftaler kan og vil vi ikke løbe fra. Fru Pia Kjærsgaard må også vide, at hvis der opstår fredelige forhold i de lande, hvor flygtningene kommer fra, vil regeringen være den første til at tage initiativ dertil. Det er i øvrigt ikke regeringen selv, der gør det, men de særligt udpegede myndigheder, der også har ansvaret for hjemsendelsesforanstaltningerne.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil godt bede statsministeren om at uddybe udtrykket »komme galt af sted«. Jeg ved ikke, hvem det er, der kommer galt af sted, det er i hvert fald ikke Dansk Folkeparti, men man kunne måske sige, at Socialdemokratiet indimellem kommer lidt galt afsted. Men jeg vil godt sige til statsministeren, at jeg opfattede helt klart svaret således, at statsministeren ikke har tænkt sig at ændre kurs.

Så vil jeg godt understrege over for statsministeren, at Dansk Folkeparti ønsker at overholde internationale aftaler, og i den forbindelse vil jeg godt spørge statsministeren: Er det ikke muligt at stramme udlændingelovgivningen uden at komme i konflikt med internationale aftaler? Er det f.eks. umuligt ikke at give flygtninge permanent opholdstilladelse efter 3 år i Danmark uden at komme i karambolage med internationale aftaler? Er det ikke muligt, at flygtninge blot kan være her i en periode, indtil det bliver muligt for dem at vende tilbage til deres hjemland, uden at komme i strid med internationale aftaler?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har, som jeg sagde til partiet Venstre, allerede i min åbningstale gjort opmærksom på den linje, som udlændingepolitikken nu følger. Jeg regner også med, at indenrigsministeren om forholdsvis kort tid vil spille konkret ud, og så får vi et meget bedre grundlag for at diskutere de spørgsmål, der her efterlyses svar på. Så bliver det mere seriøst, så bliver det mere konkret, og det tror jeg egentlig vi alle sammen er bedst tjent med.

Telefonopkaldet var efter min opfattelse mere et telefonopkald til de partier i Danmark, der igen og igen understreger deres humanistiske menneskesyn. Jeg har desværre set, at der af og til her i Folketinget er ved at opstå en konkurrence om, hvem der kan stramme mest muligt, i stedet for en konkurrence om, hvem der kan